

מסכת תמורה

פרק ד משנה א

ולד חטאת, ותמורה חטאת, וחטאת שמתו בעליך, ימותי.
שעבירה שגגה ושאבה ונמצאת בעלת מום, אם משכפרו
הבעלים, תמות, ואינה עושה תמורה, לא נקנין, ולא מועלין.
אם עד שלא כפרו הבעלים, פרעה עד שתקספיאב, ותפקיד,
ויביא בך מיה אחרית, ועושה תמורה, ומועלין בה: